

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoKR/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718202537
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718202537.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobkyne: D. E. - E., S.: XX XXX XXX, T. R. Y. T. XXXX/X, XXX XX Y., (ukončená podnikateľská činnosť), právne zastúpenej JUDr. Jánom Garajom, MBA, advokátom, IČO: 43 341 993, so sídlom Hviezdoslavova 2, 058 01 Poprad, proti žalovaným: 1./ J.. J. B., S.: XX XXX XXX, T. T. X. XX, XXX XX Y., 2./ TAJANA, s. r. o., IČO: 31 703 585, so sídlom Dukelská 58/65, 087 01 Giraltovce, obom právne zastúpeným AK - TARABČÁK, s. r. o., IČO: 36 859 109, so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešov, o určenie neplatnosti dražby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 5Cbi/14/2018-109 zo dňa 08. marca 2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovanému v 1. rade voči žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovanému v 2. rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému v 1. rade voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalovaný v 2. rade má vo vzťahu k žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. 2.1 V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou pôvodne doručenu Okresnému súdu Poprad 16.05.2018 domáhala, aby súd určil, že opakovaná dražba súboru hnuteľných a nehnuteľných vecí: nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. X., obec X., okres Poprad: pozemok - parcela KN-C č. XXXX/X, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere 294 m², pozemok - parcela KN-C č. XXXX/X, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere 56 m², stavba - rekreačná chata, súpisné číslo XXXX nachádzajúca sa na pozemku - parcele KN-C č. XXXX/X spolu s jej príslušenstvom a vybavením - sedacia súprava, kreslo, kuchynská linka, WC, umývadlo, 2 ks ležadiel s kovovou konštrukciou a látkovou výplňou, vstavaná skriňa a kúpeľňová skrinka s umývadlom, ktorá bola vykonaná 20.04.2018, správcom J.. J. B., so sídlom X. XX, XXX XX Y. v mieste jeho sídla, a ktorej priebeh je zaevidovaný v notárskej zápisnici sp. zn. V. XXXXX/XXXX je neplatná. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že je úpadcom v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2K/86/2014 a žalovaný v 1. rade ako poverený správca konkurznej podstaty vykonal 20.04.2018

opakovanú dražbu v rámci speňažovania majetku žalobkyne, kde predmetom dražby boli nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. X., obec X., okres Poprad: pozemok - parcela KN-C č. XXXX/X, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere 294 m², pozemok - parcela KN-C č. XXXX/X, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere 56 m², stavba - rekreačná chata, súpisné číslo XXXX nachádzajúca sa na pozemku - parcele KN-C č. XXXX/X. Predmetom dražby bol aj súbor vyššie uvedených hnutelných vecí. V tejto dražbe bolo najnižšie podanie určené na sumu 58.600,- eur, ktoré vychádzalo zo všeobecnej hodnoty predmetu dražby zistenej znaleckým posudkom Ing. Vladimíra Vaľa č. 53/2015 na sumu 72.620,- eur. Predmet dražby bol vydražený žalovaným v 2. rade za cenu 41.020,- eur po tom, čo bolo najnižšie podanie trikrát znížené žalovaným v 1. rade, pričom žalovaný v 2. rade, teda vydražiteľ, bol jediným účastníkom dražby. Žalobkyňa namietala, že správca pri vykonávaní dražby nesmie postupovať inak, ako by postupoval v obdobnej veci dražobník, čo sa nevyhnutne týka aj postupu pri príprave dražby nehnuteľnosti. Podľa žalobkyne sa žalovaný v 1. rade pri organizovaní dražby opomenul riadiť zákonom o dobrovoľných dražbách, keď neoznámil vykonanie dražby žalobkyni v zákonnej lehote zásielkou doručenou žalobkyni do vlastných rúk, nezverejnil konanie dražby na úradnej tabuli obce, ani v miestnych periodikách, neoznačil predmet dražby viditeľným označením, z ktorého by bolo zrejmé plánovanie dražby, oznámenie o dražbe nebolo zverejnené na úradnej tabuli žalovaného v 1. rade a najnižšie podanie bolo odvodené od všeobecnej ceny predmetu dražby určenej na základe trojročného znaleckého posudku. Podľa názoru žalobkyne tieto skutočnosti znamenajú porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a sú natoľko závažné, že predmetnú dražbu a jej výsledok v podobe prechodu vlastníckeho práva k predmetu dražby, nemožno ponechať v záujme zachovania právnej istoty v platnosti. Ďalej uviedla, že je úpadcom v konkurze a majetok je určený na uspokojenie veriteľov, preto to má byť vykonané transparentne a efektívne. Prípadné špekulatívne speňažovanie majetku zjavne poškodzuje záujmy žalobkyne, ale v konečnom dôsledku aj veriteľov. Žalobkyňa poukázala aj na skutočnosť, že pri prvej dražbe bol o nezákonnosti postupu žalovaného v 1. rade informovaný aj konkurzný súd, pričom správca bol povinný pre nedodržanie vyššie uvedených podmienok od dražby v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 písm. d) upustiť.

2.2 Žalovaný v 1. a 2. rade vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu 02.10.2018 uviedli, že dôvody žaloby uvedené v bode III na strane 4 sú nedôvodné, pretože správca nemal povinnosť oznamovať vykonanie dražby žalobkyni doručením do vlastných rúk, ani iným spôsobom. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii obsahuje vlastné ustanovenia o doručovaní, v dôsledku čoho sa pri dražbe v konkurze nepoužijú ustanovenia zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Primeranosť použitia zákona o dobrovoľných dražbách predpokladá jeho použitie iba do takej miery, keď môže jeho zákonné znenie popri ustanoveniach zákona o konkurze a reštrukturalizácii obstáť. Ďalej uviedli, že správca listom z 13.03.2018 zaslal obci Hranovnica Oznámenie o dražbe na zverejnenie na úradnej tabuli obce Hranovnica, ktoré bolo zverejnené od 16.03.2018 do 20.04.2018, hoci pri primeranom použití zákona o dobrovoľných dražbách takúto povinnosť nemal, pretože správca pri speňažovaní postupuje na základe záväzného pokynu príslušného orgánu, ktorý rozhoduje o spôsobe speňaženia a jeho podmienkach. Popritom plánovanú dražbu nezverejnil v miestnych periodikách, pretože bol povinný postupovať podľa udeleného záväzného pokynu príslušného orgánu, ktorý stanovil spôsob a podmienky speňažovania. Oznámenie o dražbe bolo zverejnené na úradnej tabuli správcu tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 4 vyhlášky č. 666/2005 Z.z. o kancelárskom poriadku. K námietke voči znaleckému posudku uviedol, že zistenie všeobecnej ceny bolo na základe trojročného znaleckého posudku dôvodné, pretože v záväznom pokyne nebola povinnosť vypracovať ďalší znalecký posudok a takýto postup by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti speňažovania v zmysle ustanovenia § 91 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v dôsledku čoho v prípade dražby organizovanej v konkurze nemožno pri primeranom použití aplikovať ustanovenie § 12 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalovaný v 1. rade poukázal na skutočnosť, že príslušný orgán, ktorým je zástupca veriteľov uložil záväzný pokyn, v ktorom bola určená najnižšia hodnota podľa znaleckého posudku z 08.08.2015, pričom predtým ako bol uložený pokyn pre dražbu, sa už uskutočnilo speňažovanie pri tej istej najnižšej cene formou ponukového konania predajom časti podniku, pri ktorom nebol žiadny záujemca. Preto aj v pokynoch pre prvé kolo dražby bola najnižšia cena určená ako znalecká s možnosťou znižovania pri dražbe chaty trikrát po 10 %. Žiadny záujemca však neurobil, ani takto znížené najnižšie podanie. Pri predaji formou predaja časti podniku bola ponuka zverejnená aj v denníku Korzár z 08.09.2017. Pri prvej dražbe na základe záväzného pokynu z 15.08.2017 však nebolo uložené zverejniť oznámenie v denníku a ani pre ďalšie kolo dražby už nebola daná podmienka zverejnenia v denníku práve z dôvodu hospodárnosti, keď pri pokuse speňažiť ponukovým konaním nemalo zverejnenie žiadny význam. Najnižšie podanie bolo určené na 80 % zo znaleckej ceny s možnosťou zníženia trikrát po 10 %, to je 41.020,- eur. Znalecké ohodnocovanie pred každou dražbou by bolo nevhodné vynakladanie prostriedkov a preto podľa

záväzného pokynu z 26.02.2018 a žiadosti z 23.02.2018 pri druhej dražbe vychádzalo zo znaleckého posudku z 08.08.2015. Žalovaní navyše poukázali na skutočnosť, že o nedôvodnosti žaloby svedčí aj to, že návrh na odvolanie správcu zo 16.02.2018 bol zamietnutý uznesením z 15.05.2018, ktorým súd rozhodol, že správca nepochybil pri dražbe, pretože neporušil žiadne predpisy vzťahujúce sa na konanie dražby. Podobný návrh bol podaný 28.05.2018, ktorý bol uznesením Okresného súdu Prešov z 03.09.2018, č. k. 2K/86/2014-484 zamietnutý ako nedôvodný. V ďalšom namietali aktívnu legitimáciu žalobkyne na podanie žaloby. Konštatovali, že správca v konkurze koná v mene a na účet úpadcu podľa ustanovenia § 14 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Úkony správcu sú teda úkonmi úpadkyne, ktorá preto nemôže podávať žalobu a namietat' v nej rozpor „vlastných“ úkonov so zákonom a poukázal na závery rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Odo 84/2012 z 24.10.2013, sp. zn. 6Ndc 22/2011 z 27.07.2011, sp. zn. 4Obo 22/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/58/2012 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/352/2016. Napokon žalovaní namietali označenie žalobkyne, ktorá už nie je podnikateľkou, pretože živnosť zrušila.

2.3 Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že prípadné špekulatívne speňažovanie majetku zjavne poškodzuje záujmy žalobkyne a teda, že je osobou oprávnenou domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby, nakoľko z ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách vyplýva, že neplatnosti dražby sa môže domáhať každý, kto ňou bol na svojich právach dotknutý, súd uvádza, že táto jej argumentácia vychádzajúca z gramatického výkladu citovaného ustanovenia, avšak bez zohľadnenia skutočnosti, že predmetná dražba bola vykonaná v rámci konkurzu vyhláseného na jej majetok na návrh žalovaného v 1. rade - správcu konkurznej podstaty žalobcu, nie je dôvodná. Nemožno totiž v danom prípade opomenúť, že dražba nehnuteľnosti žalobkyne bola vykonaná v čase prebiehajúceho konkurzného konania na jej majetok, a preto je z hľadiska ustálenia osoby oprávnenej podať žalobu o určenie neplatnosti tejto dražby významné nielen to, či žalobkyňa v spore tvrdí, že vykonaním dražby bola dotknutá na právach, no tiež to, či výkonu práva domáhať sa v zmysle ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách neplatnosti dražby nebráni iná právna úprava. Tou je v danom prípade najmä ustanovenie § 44 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré za jedinú osobu, oprávnenú uskutočňovať akékoľvek právne úkony týkajúce sa majetku úpadcu (a teda i domáhať sa neplatnosti dražby) určuje správcu konkurznej podstaty, teda žalovaného v 1. rade a nie žalobkyňu, ako aj ustanovenie § 47 ods. 5 citovaného zákona, podľa ktorého súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu. Pre úplnosť súd v tejto súvislosti poznamenáva, že napriek skutočnosti, že nositeľom aktívnej vecnej legitimácie je v tomto prípade výlučne žalovaný v 1. rade ako správca konkurznej podstaty, žalobkyňa v súvislosti s vykonaním predmetnej dražby neostala bez možnosti domáhať sa nápravy ujmy, ktorá mu podľa jej tvrdenia mala vykonaním dražby vzniknúť, keď samotná absencia vecnej legitimácie v tomto spore nevyklučuje možnosť prípadnej zodpovednosti podľa zákona o dobrovoľných dražbách, zákona o konkurze a reštrukturalizácii, prípadne podľa zákona č. 8/2005 Z.z. o správcoch. Súd mal za to, že žalobkyňa neosvedčila svoj nárok na určenie neplatnosti dražby a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2.4 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na to, že žalovaný v 1. rade bol síce v konaní úspešný, a preto by mu patril nárok na náhradu trov konania, avšak vykonáva advokáciu, poskytuje advokátske právne služby, koná prostredníctvom svojho konateľstva spoločnosťou s ručením obmedzeným, teda mohol si účelne a s odbornou náležitou starostlivosťou prostredníctvom samého seba zabezpečiť v predmetnom súdnom konaní ochranu svojich práv a oprávnených záujmov, potom nebolo účelné dať sa zastúpiť v predmetnom súdnom konaní samého seba spoločnosťou vykonávajúcou právne služby, ktorej je konateľom a advokátom na základe individuálneho plnomocenstva. Nešlo preto o účelné trovy právneho zastúpenia, preto súd nárok na ich náhradu nepriznal.

2.5 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol vo vzťahu k žalovanému v 2. rade tak, že ako plne úspešnému mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 7 ods. 1, § 21 ods. 2, § 23 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení účinnom ku dňu vykonania dražby, § 40 ods. 2, § 44 ods. 1, § 92 ods. 1 písm. d), ods. 6 písm. d) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, § 178 ods. 1, 2, § 180, § 251, § 255 ods. 1, 2, § 257, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

4. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobkyňa namietajúc, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní žalobkyňa konštatovala, že vzhľadom k tomu, že zákony majú v podmienkach Slovenskej republiky rovnaký stupeň právnej sily, nemožno povyšovať jeden nad druhý a zvlášť v prípade vzťahu medzi zákonom o konkurze a reštrukturalizácii a zákonom o dobrovoľných dražbách, považuje za neprípustné a vylúčené, aby dochádzalo k mylnému navodzovaniu dojmu, že medzi týmito dvomi zákonmi je vzťah subsidiarity a že zákon o dobrovoľných dražbách má nižší stupeň právnej sily a uplatňuje sa len v prípade, že nejakú právnu otázku či situáciu upravuje nedostatočne alebo vôbec neupravuje zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Popritom zdôraznila, že odvolávanie sa žalovaných len na povinnosti vyplývajúce im zo zákona o konkurze a reštrukturalizácii a zľahčovanie, bagatelizovanie resp. úplné ignorovanie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách považuje za právne nesprávne a nezákonné. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že právomoci správcu v konkurze nemožno vyvyšovať do tak obľudných rozmerov, že tento je oprávnený konať v rozpore so zákonom, v hrubom rozpore so záujmami úpadkyne a svojvoľne, keďže úpadkyňa by osvojením takejto tézy ako správnej stratila akúkoľvek možnosť domáhať sa ochrany svojich práv, do ktorých je hrubo a protizákonne zasahované. Poukázala na ustanovenie § 21 ods. 2 vetu prvú zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré sa podľa nej nepochybne vzťahuje aj na ňu. Z vyššie uvedených dôvodov žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel alebo, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu podanom prostredníctvom právneho zástupcu a doručenom súdu 17.04.2019 poukázali na skutočnosť, že žalobkyňa v odvolaní neuviedla, ktoré z navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností súd nevykonal, ani to v čom spočíva nesprávny právny názor a aký má byť správny právny názor. Žalovaní považujú odvolanie žalobkyne za nedôvodné a preto navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaných v 1. a 2. rade v súdom stanovenej lehote nevyjadrila.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalobkyňou a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko

s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie okresného súdu. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

11. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZKR“), oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

Podľa § 92 ods. 6 ZKR, ak správca speňažuje majetok podliehajúci konkurzu inak ako predajom podniku, časti podniku alebo podstatnej časti majetku patriaceho k podniku, môže speňažiť nehnuteľnosť podliehajúcu konkurzu len dražbou; tým nie je dotknuté ustanovenie § 93 ods. 1. Na dražbu organizovanú správcom sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu; oznámenia súvisiace s dražbou správca zverejňuje v Obchodnom vestníku.

Podľa § 47 ods. 5 ZKR, súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

12. K odvolacej námietke žalobkyne ohľadom vzťahu medzi zákonom č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a zákonom č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov odvolací súd uvádza, že pre všeobecný právny predpis a špeciálny právny predpis, ktoré majú rovnakú právnu silu, teda nie sú vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, platí zásada *lex specialis derogat legi generali*, a teda pokiaľ špeciálny predpis obsahuje odlišnú právnu úpravu má prednosť pred všeobecným zákonom. *Lex specialis* neruší platnosť *lex generalis*, len vylučuje jeho aplikáciu. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v 1. rade si pri výkone funkcie správcu majetku úpadkyne nielen plnil svoje povinnosti, ale rešpektujúc zásadu *lex specialis derogat legi generali*, postupoval pri ich plnení správne a zákonne, so zreteľom na účel speňažovania majetku podliehajúceho konkurzu, ktorým je získať čo najvyšší výťažok, v čo najkratšom čase, s vynaložením čo najnižších nákladov.

13. Ohľadne majetku úpadcu, ktorý patrí do konkurznej podstaty je právna pozícia správcu vymedzená pomerne presne. Správca je oprávnený konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku. Zákon správne stanovil, že správca koná ohľadne tohto majetku v mene a na účet úpadcu. Vyhlásením konkurzu úpadca nestráca právnu subjektivitu a naďalej má spôsobilosť na práva a povinnosti a aj spôsobilosť na právne úkony v takom rozsahu, ako ju mal do vyhlásenia konkurzu. Do spôsobilosti na právne úkony sa mu však zasahuje tým, že obmedzuje dlžníka ohľadne právnych úkonov, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu a výrazne, pokiaľ ide o nakladanie s majetkom. Zákon „vnútil“ úpadcovi v záujme veriteľov „zákonného zástupcu“, ktorým je správca, ktorý koná v mene úpadcu a na jeho účet. Konanie správcu má hmotnoprávne účinky v prospech alebo k ťarche úpadcu.

14. Avšak, kým hmotnoprávne účinky vyhlásenia konkurzu zasahujú do práv a povinností úpadcu a tretích osôb a spôsobujú zmenu či zánik práv, ktoré im vyplývajú zo zmlúv alebo z príslušných právnych predpisov, alebo vyvolajú vznik nových práv a povinností, procesnoprávne účinky zasahujú do procesných práv úpadcu a ďalších účastníkov konania, ale aj do oprávnenia príslušného štátneho orgánu pokračovať v konaní, pričom súdne konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, ktorý patrí úpadcovi, sa môžu po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu a účastníkom konania je namiesto úpadcu správca.

15. Odvolací súd mal z Obchodného vestníka č. 35/2015 z 20.02.2015 za preukázané, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 2K/86/2014 zo 16.02.2015 bol na majetok žalobkyne vyhlásený konkurz a za správcu bol ustanovený J. J. B., so sídlom kancelárie X. XX, XXX XX Y.. Aj so zreteľom na túto skutočnosť sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v konaní nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žalobného návrhu, ktorým sa domáha určenia neplatnosti dražby.

16. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalobkyne za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 257 CSP alebo v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bol síce žalovaný v 1. rade úspešný v celom rozsahu, avšak vzhľadom na skutočnosť, že sa dal v tomto konaní zastúpiť advokátskou kanceláriou, v ktorej vykonáva funkciu konateľa, nemožno tieto jeho trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní považovať za účelné, preto mu ich súd nepriznal. Popri ňom bol však v tomto odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu aj žalovaný v 2. rade, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyňi v rozsahu 100 % a zároveň žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).